

NIEUWSBRIEF

SEPTEMBER 2021

<https://www.vriendenrodebaret.nl/>

media@vriendenrodebaret.nl

IN DIT NUMMER:

VAN DE VOORZIT-TER	1
NIEUWE COMMAN-DANT 11 AMB	2
HELDEN OP BRUG-GEN EN VIADUCTEN	3
BINNENKOMST NIEUWE RODE BARETTEN	3
VAN BLOEDBLAAR TOT PRIVÉ DETEC-TIVE	4
	5
	6
KORTE BERICHTEN	6

VAN DE VOORZITTER

Beste vrienden van de rode baret,

Voor u ligt de tweede nieuwsbrief van 2021.

Hopelijk heeft u allen een hele fijne, zorgeloze en corona-vrije vakantie gehad. En kunt u er weer uitgerust en volop tegen aan.

Zoals al in de eerste nieuwsbrief vermeld, hebben ook in 2021 heel veel activiteiten geen door-gang kunnen vinden. Jammer maar corona speelt helaas nog steeds een doorslaggevende rol. Toch zijn er wel activiteiten geweest, zoals de commando-overdracht van de generaal Ron Smits aan Cas Schreurs. De nieuwe commandant stelt zich in een persoonlijk artikel graag aan u voor. We feliciteren de generaal Ron Smits met zijn bevordering tot generaal-majoor als nieuwe com-mandant SOCOM en bedanken hem bij deze voor zijn immer positieve opstelling richting onze vereniging en zijn creatieve en opbouwende ondersteuning.

Zoals al mogelijk bekend bij u, maar we zijn nu officieel lid van het Veteranen Platform, waardoor we nu ook gebruik kunnen en mogen maken van hun expertise op velerlei gebied.

Verder zal de kolonel b.d. Ad Wagemakers in een artikel wat na-der ingaan op de viering van het 75-jarig bestaan van de BOSS, de Bond van Oud-Stootroepers en Stoters. Deze viering zal plaatsvinden op 7 oktober a.s. in Assen.

De Invictus Games zullen zoals het nu naar uitziet in de periode 16-22 april 2022 in Den Haag worden gehouden. Laten we hopen dat het dit keer wel zal lukken om deze kanjers op een res-pectvolle wijze te kunnen laten strijden voor een groot publiek.

Inmiddels zijn we begonnen met de voorbereidingen voor de 2e reünie op 19 mei 2022. In nauwe samenwerking met 11 Air Manoeuvre Brigade zijn er al weer de nodige zaken opgepakt. Daarin zullen we ook de "lessons learned" van 2017 meenemen om nog beter voor de dag te komen.

Wij hebben er allemaal veel zin in. We hopen jullie ook.

Houdt u zich intussen goed aan de richtlijnen van het RIVM en de regering.

Ik hoop u in 2022 (of eerder) te kunnen ontmoeten. Intussen blijf gezond en pas op uzelf en op uw kameraden.

Ton Hover

REUNIE 2022, EEN UITDAGING MAAR WE GAAN ERVOOR!

NIEUWE COMMANDANT 11 AMB

Vrienden van de Rode Baret,

Woensdag 2 juni was een bijzondere en mooie dag. Op die dag heb ik het commando over mogen nemen van brigade-generaal Smits, die de brigade vier jaar met ziel en zaligheid heeft geleid. In zijn tijd zijn er flinke stappen gemaakt in de doorontwikkeling van de brigade en heeft hij zo'n 1000 nieuwe Rode Baretten mogen uitreiken. Het resultaat: de brigade staat als een huis.

Tegelijkertijd jeuken mijn handen om te beginnen en voelt het voor mij als een warm bad om weer terug te zijn in Schaarsbergen. Een brigade met een can-do mentaliteit door alle rangen heen, met mannen en vrouwen die klaar staan als dat nodig is: Elk Moment, Elke Missie!

Rode Baretten zijn de afgelopen 30 jaar ingezet tijdens een verscheidenheid aan missies en dat hebben we op heel veel plaatsen in de wereld gedaan. Afghanistan, Irak, Mali, Bosnië en nog tal van andere plaatsen die ik hier allemaal niet zal en kan noemen. Tegelijkertijd zijn we ook op dit moment nog op tal van andere plaatsen in de wereld actief.

Ik wil kort stilstaan bij het beëindigen van de militaire inzet in Afghanistan, onze grootste en zwaarste inzet van de afgelopen decennia. In de afgelopen twee weken is gebeurd waar sommigen al voor vreesden: de Taliban heeft de macht in Afghanistan weer grotendeels in handen. Wat dit betekent voor de veiligheid in het land en voor de Afghaanse bevolking is nog niet duidelijk, de situatie is chaotisch en veranderlijk maar lijkt niet positief.

We weten niet hoe de toekomst van Afghanistan eruit gaat zien. Net zoals we twintig jaar geleden niet wisten hoe dat vandaag de dag zou zijn. Oorlogen zijn per definitie complex, chaotisch en onvoorspelbaar. Vrijheid en veiligheid zijn kwetsbaar maar ze zijn het waard om voor te vechten, zelfs als dat tijdelijk en plaatselijk is.

Wat ik wel kan doen is het belang benadrukken om juist nu onderling contact te zoeken. Met elkaar als Rode Baretten, als collega's, met het thuisfront en met familie en vrienden. En bovenal met de buddy's van de afgelopen twintig jaar, of ze nu nog actief dienend of buiten dienst zijn. Want ook al leidt praten niet automatisch tot begrip voor de huidige situatie of de manier waarop iemand bepaalde gebeurtenissen heeft ervaren, toch helpt het. Zeker nu.

Onze Luchtmobiele Brigade blijft nu en in de toekomst gereed om ingezet te worden, op elk moment en voor elke missie. Ik ben zeer enthousiast, gedreven en trots om als nieuwe commandant van deze prachtige en krachtige brigade te mogen dienen en leiden. Ik kijk er naar uit u te mogen ontmoeten bij een van de evenementen georganiseerd door de Vrienden van de Rode Baret.

Air Assault!

Brigade-generaal drs. L.A.W. (Cas) Schreurs

Commandant 11 Luchtmobiele Brigade (Air Assault) '7 December'

HELDEN OP BRUGGEN EN VIADUCTEN

Vorig jaar was het 75 jaar geleden dat Nederland werd bevrijd van de Duitse bezetter. Op initiatief van Stichting Coördinatie 75 jaar Vrijheid hebben het ministerie van Defensie en het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat samen met het Veteranen Platform een plan gemaakt om 40 bruggen, viaducten en ecoducten te vernoemen naar militairen die sinds 1960 tijdens hun inzet voor vredesmissies zijn omgekomen. Op die manier komt er een passende en blijvende herinnering aan hen die zich onvoorwaardelijk voor de vrijheid en veiligheid van anderen hebben ingezet.

Op een ecoduct over de A28 bij het Drentse dorp Spier is de eerste plaquette aangebracht, met de naam van Marc Harders (23). De marinier uit Westerbork zat in een rupsvoertuig dat in april 2010 op een bermbom reed in de Afghaanse provincie Uruzgan.

Nederland heeft een traditie om straten en pleinen te noemen naar bekende Nederlanders, waaronder ook militairen. Het vernoemen naar tijdens recente vredesmissies gesneuvelde militairen is nieuw.

Zo werd in 2009 al een brug in Amsterdam-Zuid vernoemd naar Timo Smeehuijzen, die twee jaar eerder omkwam in Uruzgan. De brug ligt vlakbij het Fons Vitae Lyceum, waar hij in zijn jeugd op school zat.

Op 2 februari 2021 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Duiven besloten om het viaduct Duivense Broek over Rijksweg A12 te vernoemen naar de in 2007 in Chora, Afghanistan omgekomen sergeant-majoor Leunissen. Op 18 juni 2007 leverde de toen 44-jarige Jos Leunissen mortiersteun tijdens hevige gevechten om de stad Chora in de Afghaanse provincie Uruzgan. De sergeant-majoor stierf door een explosie van een eigen mortier.

In de loop van dit jaar zal het viaduct bij Winschoten, waar de Verlengde Kloosterlaan over de A7 kruist, vernoemd worden naar de omgekomen sergeant der 1e klasse Henry Hoving. Henry Hoving overleed op 6 juli 2016 in Kidal door een mortierongeval tijdens schietoefeningen. Daarbij kwam ook korporaal Kevin Roggeveld uit Groningen om het leven.

Ook zal een viaduct vernoemd worden naar de 1995 in Bosnië omgekomen Jeffrey Broere en de in Irak gesneuvelde wachtmeester Jeroen Severs. De locaties hiervan zijn nog niet bekend. In de jaren daarna hoopt het Veteranen Platform de overige viaducten te kunnen vernoemen. Het vernoemen gebeurt in overleg met en met instemming van de nabestaanden.

Ook tijdens onze reünie op 19 mei 2022 zullen we stilstaan bij de rode baretten die tijdens vredesmissies of bij de uitvoering van hun taak om het leven zijn gekomen

BINNENKOMST NIEUWE RODE BARETTEN

3 sep AMOL 1, 19 nov VAKOL, 23 dec AMOL 3

Voor leuke gadgets kijk eens op: [Home - Veteranenshop.nl](https://www.veteranenshop.nl)

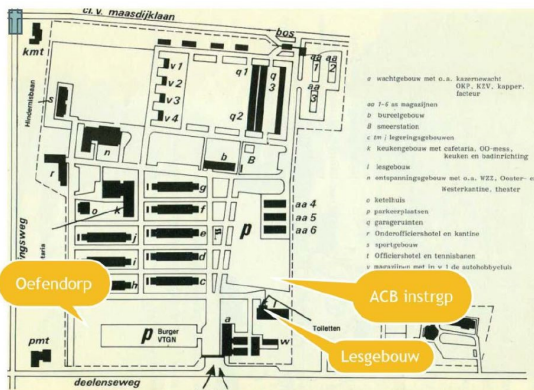
of op Facebook: [Veteranenshop | Facebook](https://www.facebook.com/veteranenshop)

“VAN BLOEDBLAAR TOT PRIVÉ DETECTIVE”

Begin april heb ik, als bestuurslid media, contact opgenomen met Hans van Wuyckhuysen met het verzoek of hij een stukje voor de nieuwsbrief wilde schrijven. Hij kon hier dan zijn militaire achtergrond bij 11 AMB vertellen, maar ook hoe hij er toe was gekomen om een eigen bedrijf te starten. Hans wou hier graag invulling aan geven. Helaas is Hans op 25 april in zijn slaap overleden. Het artikel had hij wel af en is door zijn zoon Kevin beschikbaar gesteld om alsnog te publiceren. Hier volgt zijn verhaal:

Komend vanuit de functie waarnemend hoofd sectie S2, 13 Painbat Garde Fuseliers GFPI heb ik op 36 jarige leeftijd mijn rode baret gehaald in 1992 tijdens de oefening “Red Falcon”. Het was de mooiste eindoefening gedurende mijn loopbaan. Samen met de instructeurs van 11 Painbat Garde Grenadiers waren wij de grondleggers voor de 11e Luchtmobiele Brigade. Een mooie club bij elkaar. De mariniers en de commando's zagen dit met lede ogen aan omdat ze ons zagen als een concurrent en al snel kregen we de naam “bloedblaren”. Ik kreeg de functie van Plaatsvervangend hoofd bij de instructiegroep Algemene Crisisbeheersing (ACB), van het schoolbataljon want “ik had immers ervaring op gedaan in Libanon”.

Een nieuwe instructiegroep met nieuwe uitdagingen. Een stel boeven bij elkaar die maar één doel voor ogen hadden, iets moois en zinvols opbouwen om de eenheden goed voor te bereiden op een missie. Na twee keer verhuizen op de kazerne kregen we een vaste plek. Tegenover de leslokalen kregen we een deel van een loods. Tegenwoordig is de locatie het square en de legeringsgebouwen. Gert Krijnsen van de sectie S3 was belast met het ontwerpen van de syllabus. Er moest veel gebeuren. Een oefendorp, veel materiaal en een aangepast oefenterrein. Ook moest er een netwerk van contacten worden aangeboord, militair maar ook civiel. In de beginperiode was er sprake van dat de brigade de mariniers zouden gaan aflossen in Cambodja. De oorlog op de Balkan was ook

een feit en al snel ging het bericht dat Nederland daar moest gaan helpen. Ik had een afspraak met de mariniers in Doorn om eens te komen kijken naar hun geïmproviseerde objecten. Ik zou samen met een ingenieur gaan kijken, maar ik mocht geen foto's nemen.

Dat zeiden ze net tegen de verkeerde. Op enig moment zag iemand dat ik toch een foto maakte, ik had er al een paar. We moesten direct het terrein verlaten en werden persona non grata. Maar ik had mijn foto's.

De brigadestaf was druk bezig met de heli's, toen nog containers, voor de opleiding. Men wist niet waar wij mee bezig waren. En dat was maar goed ook. Zo hadden wij vrij spel. We voelden ons als een vis in het water, lekker pionieren. Het hoofd van de instructiegroep was John Lagaune, later werd hij afgewisseld door Martin van den Tweel, twee fijne commandanten om mee te werken en we kregen de vrijheid.

We wilden een oefendorp. Al snel kwam het oude MOB complex op de Koningsweg in beeld. Totdat er een aantal krakers, zogenaamde kunstenaars, in trokken. Er bleef maar de helft over. Zij hadden toestemming van de gemeente. Als snel ging dit gerucht over de kazerne. Er was een compagnie waar het gerucht ging om dit in een nacht op te lossen. Ik was daar wel voor te porren maar anderen weehielden dit initiatief en helaas, het complex werd niet ontruimd. We kregen een stuk bus toegewezen aan de Noord- Westkant van de kazerne in de hoek. Daar zou het oefendorp komen te liggen. Met de kennis van Libanon en de foto's die ik bij de mariniers had gemaakt ben ik aan de slag gegaan. Een paar vellen papier en thuis in de avonduren aan de slag voor het ontwerp. Ook het materiaal moest worden opgelijnd dat we dachten nodig te hebben voor de opleiding. Toen ging bij sommige secties het licht uit. Dat hadden ze niet verwacht, zoveel. Versperingsmat, Beveiligingsmat, leslokalen, civiele voertuigen, oefenvijand en bovenal Slivovitsj, de lokale sterke drank op de Balkan. De Sectie S4 van de brigade streepte heel wat door waarvan hij dacht dat het niet haalbaar was. Intussen had ik een contact in Den

Haag gebeld om ook eens naar de lijst te kijken. Ik dacht, niet linksom, dan maar rechtsom. En het werd goedgekeurd. De ene na de andere vrachtwagen kwam de kazerne oprijden met materiaal. Iedereen vroeg zich af wat wij ermee gingen doen. De brigadestaf wist van niets. We konden ook twee voertuigen krijgen via de domeinen. De genie ging voor ons het dorp bouwen maar er moesten nog wat bomen weg. DGWT stuurde een dame en die wees de bomen aan die mochten worden omgezaagd. Men was bezig met het verwijderen van een paar bomen. Ik zag dat het niet voldoende was, dus ik wees nog zes bomen aan. Toen de opzichter kwam kijken was hij niet blij. Ik zei nog tegen hem dat ik hem niet kon bereiken en moest een beslissing nemen. Mijn voorbedachte plan was gelukt. Er stond een stelling met een ton in de grond dat het geïmproviseerde toilet moest voorstellen. Op een zondag toen ik met mijn kroost ben wezen kijken was mijn dochter de eerste die er gebruik van maakte. De leslokalen werden ook ingericht. Hier en daar wat materiaal verzamelen om de boel wat op te luisteren. Tijdens mijn les gebruikte ik mijn dia's van Libanon en geluidsfragmenten als ondersteuning. We hadden een traject van drie weken voor de opleiding, waarin ook stukjes praktijk zat. We hadden een psycholoog en voor geschiedenis van de Balkan Krist Klep ingehuurd als gastdocenten. De veertien dagen werd afgesloten met een oefening van 1 week. Hiervoor hadden we het oefenterrein Stroe aangepast. Er lagen drie compleet ingerichte compounds. En hier en daar een waarnemingspost. De tijd dat er vijf soldaten in een bosrand lagen als oefenvijand was voorbij.

Er moest iets anders komen. We konden een Natres peloton inschakelen en ik had contact met een paar vrouwelijke studenten in Zwolle. De oefenscenario's waren geschreven en we konden beginnen met het oefendeel. Er was ook een videocamera aangeschaft voor de evaluatie van elke actie. De mannen van de Natres moesten de Serven en Kroaten voorstellen. Andere werden ingedeeld als Bosnaks. De dames moesten speciale acts opvoeren zoals, een bevalling, seks voor snoep etc. En dat ging ze goed af. De mannen in opleiding hadden na twee dagen niet meer in de gaten dat het een oefening was. Ik moest de dames prepareren voor een act. Dat gaf bij ons in de tent soms hilariteit. Als er bezoek was en ze vroegen naar mij dan werd er soms gezegd, O, "die is even iemand aan het zwanger maken...". Ik was dan bezig om een verpleegster te behangen met rubber slangen en een condoom zodat ze kon bevallen. Ze stonden dan vaak in hun burger pendek voor mij. We hebben wat afgelachen. Deze act werd vaak voor de poort bij een compound of roadblock uitgevoerd. Het medisch personeel moest ook worden getraind. We maakte het de boys steeds moeilijker met de acts. Er kon van alles gebeuren tijdens het wachtlopen en wij waren zeer innovatief met het verzinnen van acties, tijdens de observaties en de patrouilles. Elke actie werd op video vastgelegd om te evalueren. Wat ging goed en wat moet je zeker niet doen gezien de reactie van de tegenpartij. Soms kwam de patrouille terug en stonk er één naar de drank, die had zich dan niet aan het protocol gehouden. Voor het bataljon stonden twee grote oefeningen gepland. Eén op de Veluwe en één in Duitsland op het oefenterrein Hohenfels. Tijdens deze twee oefeningen werden ook de

Secties en de bataljonsstaven geoefend. In oktober 1994 zijn Henk Elsman en ik er nog drie weken geweest. Ik schrok toen al hoe schaars de middelen waren voor de beveiliging. Men kreeg het niet uit Nederland. Ik had een fototoestel meegesmokkeld om foto's te maken voor de Sectie S2 van de brigade. Het is mij altijd opgevallen en bijgebleven dat de commissie Bakker, "missie zonder vrede" die het Srebrenica debacle moest onderzoeken, nooit om informatie heeft gevraagd aan de ACB instructiegroep. Er is ook nooit enige empathie getoond door politici. Door de gebeurtenissen in Srebrenica lopen er nu nog, 26 jaar na dato, mannen rond die PTSS hebben opgelopen.

In januari 2012 heb ik de dienst verlaten voor mijn FLO. In maart 2012 ben ik mijn eigen onderneming begonnen. Ik had inmiddels 16 jaar ervaring opgebouwd bij de MIVD en de AIVD. Ik begon mijn eigen recherchebureau. Leuke opdrachten en veel puzzelwerk. Het straatwerk paste goed bij mij. Inmiddels heb ik ook een vrouwelijke partner mogen inwerken. Het logo is ook niet zomaar uit de lucht komen vallen.

Mijn vader was architect en had het ontwerp gemaakt voor van der Valk. Ik mocht als klein kind de valk van de bekende hotelketen inkleuren van mijn vader en mijn verbintenis met de Luchtmobiele brigade gaf bij mij de doorslag voor het logo. De brigade heeft nog altijd een plek in mijn hart.

Door Hans van Wuyckhuysen

www.falconrecherche.eu

info@falconrecherche.eu

KORTE BERICHTEN

REUNIE BOSS

Op 7 oktober 2021 viert de BOSS haar 75^e verjaardag op de Johan Willem Friso Kazerne in Assen, Homebase van 13 Infanteriebataljon Air Assault Regiment Stoottroepen Prins Bernard.

Het geplande programma is als volgt:

12.00 - 13.00: Ontvangst met soep en broodjes

13.00 - 16.30: Middagprogramma met static shows, films, demonstraties door 13 Infbat, bezoek Stotersmuseum

16.30 - 17.30: Borrel

17.30 - 19.00: Diner

19.00 - 22.00: Feestavond

Meer informatie en aanmelden kan via de website van de BOSS <http://stoottroepers.nl> of www.75jaarboss.nl

ROCKBAND KNIGHT AREA MAAKT NIEUW ALBUM EN ZOEKT FIGURANTEN VOOR DE VIDEOCLIP

Het maken van de videoclip is tot nader order uitgesteld. Met de geldende COVID maatregelen was het toch niet mogelijk om het benodigde aantal figuranten bij elkaar te krijgen. Voor de leden die zich hebben aangemeld, dank voor nu en tot een later moment. Via de site en facebook pagina zullen we weer een nieuwe oproep doen.

